

Cubaanse vakbondsactivisten bezoeken België¹

De vakbonden zijn een belangrijk onderdeel van de Cubaanse economie. Hoe kijken de arbeidersorganisaties naar de economische blokkade van de Verenigde Staten, die de economie van het land al meer dan 50 jaar beïnvloedt?

Wie over de Cubaanse economie spreekt, kan niet om de vakbonden heen. Ze vertegenwoordigen 96% van de arbeiders op het Caraïbische eiland en vervullen een belangrijke rol in het politieke landschap. Intussen ligt de verantwoordelijkheid bij hen om de productiviteit op peil te houden.

Maar wie over de Cubaanse economie spreekt, kan evenmin om de economische blokkade door de Verenigde Staten heen. Voor die molensteen rond de nek van de Cubanen is er amper nog internationale steun. Begrijpelijk, want de blokkade kost het land [jaarlijks miljoenen](#) en maakt de toevoer van medicatie en zelfs [noodhulp](#) enorm moeilijk.

We spraken erover met drie Cubaanse vakbondsactivisten, op bezoek in België.

Wie?

Jose Antonio Perez Perez – volksvertegenwoordiger en hoofd van de suikerrietvakbond (SNTA)

Jorge Luis Fajardo Casas – vakbondsmedewerker van de voedings- en visverwerkingsvakbond (SNTIAP)

Maria del Carmen Rodriguez Reyes – coördinator van de internationale werking van de Cubaanse koepelvakbond (CTC)

Is er sinds Trump iets veranderd?

Maria: “Ons hele leven gaan we gebukt onder crisis. De economische blokkade is een harde realiteit waarin we leven sinds onze jeugd. Op dat vlak is er niets veranderd. We hebben ons altijd aangepast en blijven dat doen.

Onder Obama was er dan wel [toenadering](#), maar we verwachtten niet anders dan dat de blokkade zou blijven. Er was wel even meer toerisme vanuit Noord-Amerika, maar dat neemt nu terug af. Het zijn nu eenmaal externe factoren waar we geen impact op hebben. Als we naar de toekomst kijken, houden we altijd rekening met de blokkade. Intussen blijft Cuba groeien en gaat het goed met de bevolking.”

Jose: “Gelukkig is er stabiliteit. Ondanks decennia van onderdrukking, kan iedereen naar school en naar het ziekenhuis. Uiteraard zullen we ons altijd op verschillende manieren blijven verzetten tegen de blokkade, maar intussen gaat ons leven door.

Economisch richten we ons naar andere internationale spelers zoals China. Ons land kijkt er wel altijd op toe dat buitenlandse spelers niet de overhand krijgen in onze economie. Wie investeert in Cuba, moet het grootste deel van die investeringen in Cubaanse handen laten. Dergelijke regelgeving, daar zijn we fier op.”

Naast China, richten jullie zich tot Venezuela om isolatie te omzeilen. Merken jullie iets van de Venezolaanse crisis?

Maria: “Door de blokkade moeten we ons inderdaad toespitsen tot spelers die wel met ons durven samenwerken. Daardoor worden die relaties enorm belangrijk voor ons.

Dat is ook met Venezuela het geval. We verkopen er producten en verkrijgen via de Venezolanen ook kredieten. Wanneer hun economie het slecht doet, is er minder vraag. Wanneer hun valuta in waarde zakt, heeft dat meteen een impact op de kredieten die we via hen aangaan.”

Maar er is hoop: bijna geen enkel land gaat akkoord met de blokkade...

Jorge: “De Verenigde Staten staan inderdaad geïsoleerd, maar dat verandert niets aan de blokkade. We zijn enorm blij dat het Europees Parlement zich tegen de blokkade uitspreekt en dat er overal politici zijn die het voor ons opnemen, maar intussen is de situatie voor ons nog steeds dezelfde.”

Maria: “Vroeger leek het alsof de Europese Unie niets wist van de situatie in Cuba. De laatste jaren kwam daar duidelijk verandering in. Ook in de Verenigde Naties laat de wereld zich duidelijk horen tegen de blokkade. Maar de Verenigde Staten zijn arrogant en luisteren naar niemand.”

Jose: “Ze houden voet bij stuk om een klein landje met niet meer dan 11 miljoen inwoners het moeilijk te maken. Maar het wereldwijde protest tegen de blokkade, is een enorme steun. Dat protest komt trouwens niet alleen van landen, maar ook van organisaties die

banden met ons aangaan en ons duidelijk sterken in onze strijd.”

Stop de blokkade!

Vind je de blokkade ook onaanvaardbaar? Laat Belgische en Europese beleidsmakers weten dat ze échte stappen moeten ondernemen om de blokkade door de Verenigde Staten te stoppen! Teken de petitie op stopdeblokkade.be

Jullie spreken heel vurig over de blokkade, hoe vaak hebben jullie het daarover op samenkomsten met arbeiders?

Maria: “Het is een deel van ons leven! Alles wat we doen, wordt beïnvloed door de blokkade. Van het materiaal waarmee we werken, tot hoe veel we kunnen exporteren. We schrijven vooral met pen en papier, omdat andere technologie ons moeilijk bereikt. Iedereen is zich daarvan bewust.

Jorge: “Onze realiteit wordt macro-economisch bepaald, maar ook micro-economisch. Hoe we ons leven organiseren hebben we zelf in handen. Gezondheid en opleiding moeten prioriteit blijven. We spreken dikwijls over de rechten die we gekregen hebben door de revolutie.

Wanneer de schaarse tablets vooral gebruikt worden in ziekenhuizen, is dat een keuze die we moeten blijven verdedigen. Als vakbonden moeten we blijven duidelijk maken, dat de moeilijke externe economische factoren ons niet mogen verleiden om onze rechten terug te schroeven.”

Is dat de grootste rol die weggelegd is voor de vakbond in Cuba?

Jose: “De situatie in Cuba is anders dan in België. We hebben geen baas. Het is aan ons om

ervoor te zorgen dat de arbeiders productief zijn. Maar dat kan alleen als we het voor hun rechten opnemen en we streven voor een waardige job voor iedereen.

Wij moeten met andere woorden de arbeiders vertegenwoordigen. Wanneer er wetten wijzigen of wanneer bedrijven veranderen, is het aan ons om ervoor te zorgen dat alles goed verloopt voor de arbeiders.”

Maria: “Ondanks alles slagen we daar in. Ook al is het soms moeilijk. Er is een anekdote die bij ons vaak over de tongen gaat. Als we 's avonds op de bus stappen en hij heeft weer eens vertraging en alles lijkt even in de soep te draaien, dan zeggen we: 'Ja, het is lastig, maar het lukt wel! We rijden.' Het is een metafoor voor Cuba: soms is het moeilijk, maar we hebben een goede gezondheid, we leven gelukkig. We komen er!”

De drie vakbondsactivisten zijn actief bij organisaties waar FOS mee samenwerkt in Cuba. Zo willen we samen waardig werk en sociale bescherming garanderen aan de Cubaanse bevolking.

Tijdens hun bezoek aan België gingen ze uitgebreid in gesprek met medewerkers en vertegenwoordigers van ABVV Horval, een Belgische vakbond die via FOS met hen in contact staat. Ze bezochten samen met lokale afdelingen van ABVV Horval onder andere de brouwerij van AB Inbev in Luik en de Coca Colafabriek in Antwerpen. Daarnaast ontmoetten ze vertegenwoordigers van ABVV West-Vlaanderen en bezochten ze Brugge en Brussel.

Dit delen:

- [Print](#)
- [Facebook](#)

Interview: 'Ondanks de blokkade, hebben we altijd doorgezet' | 6

1. Oorspronkelijk gepubliceerd [door FOS](#)